

Nr 29.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående bestridande av vissa haverikostnader; given Stockholms slott den 11 januari 1952.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF.

Torsten Nilsson.

Propositionens huvudsakliga innehåll.

Anslaget till oförutsedda utgifter har under en följd av år fått tagas i anspråk för att bestrida vissa haverikostnader avseende marinens fartyg. Nu föreslås medgivande därtill även för budgetåret 1952/53.

*Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms
slott den 11 januari 1952.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, DANIELSON, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, LINGMAN, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anmäler chefen för försvarsdepartementet, statsrådet Torsten Nilsson, fråga om bestridande av vissa haverikostnader och anför därvid följande.

Med riksdagens medgivande ha under budgetåren 1944/51 i riksstaten uppförda förslagsanslag till oförutsedda utgifter jämlikt Kungl. Maj:ts bestämmande tagits i anspråk för att täcka vissa haverikostnader, avseende marinens fartyg.

Under budgetåren 1944/49 bestredos samtliga haverikostnader från nämnda anslag. Vid anmälan av propositionen 1949: 35 fann min företrädare i ämbetet skäl tala för att marinens underhållsanslag i viss omfattning borde belastas med här avsedda utgifter. Han förordade därför, att bärgnings- och reparationskostnader från och med budgetåret 1949/50 skulle bestridas av anslaget till oförutsedda utgifter endast till den del kostnaderna i det särskilda fallet överstego 5 000 kronor, dock att haveriskador som föranletts av normalt slitage alltid borde, oavsett kostnadernas storlek, bestridas från underhållsanslag. Riksdagen (skr. 1949: 87) medgav i anledning av berörda proposition, att anslaget till oförutsedda utgifter i förordad omfattning fick under budgetåret 1949/50 tagas i anspråk för att täcka uppkommande haverikostnader. Bemyndigande av samma innebörd lämnades av riksdagen jämväl för budgetåren 1950/52 (prop. 1950: 44, 1951: 25; riksd. skr. 1950: 63, 1951: 56).

Med stöd av det av riksdagen för budgetåret 1951/52 lämnade medgivandet har Kungl. Maj:t genom beslut den 21 december 1951 medgivit, att haverikostnader om i runt tal 601 000 kronor må täckas av anslaget till oförutsedda utgifter.

Jag ifrågasätter icke heller för budgetåret 1952/53 någon ändring i nu tillämpade principer för bestridandet av marinens haverikostnader. Riksdagens medgivande torde sålunda böra inhämtas att anslaget till oförutsedda utgifter i samma omfattning som under innevarande budgetår jämväl under budgetåret 1952/53 må tagas i anspråk för att täcka uppkommande haverikostnader, avseende marinens fartyg.

Åberopande det anförda får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att det i riksstaten uppförda förslagsanslaget till oförutsedda utgifter må i den omfattning som i det föregående angivits jämlikt Kungl. Maj:ts bestämmande tagas i anspråk under budgetåret 1952/53 för att täcka uppkommande haverikostnader, avseende marinens fartyg.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

C. F. von Horn.
